

INGMAR BERGMAN

FANNY OG
ALEXANDER

FANNY OG ALEXANDER STORE SCENE PREMIERE 18.09.2019

Forfatter
Ingmar Bergman
Isenesættelse
Egill Pálsson
Scenograf
Martin Eriksson
Koreograf
Kasper Ravnhøj
Musiker
Klaus Risager
Oversættelse
Jens Christian Lauenstein Led
Instruktørassistent
Gábor Czajder
Lysdesign
Mia Willett
Lyddesign
Aske Bergenhammer Hoeg

Alexander Ekdahl
Gustav Dyekjær Giese
Fanny Ekdahl
Bolette Nørregaard Bang
Helena Ekdahl
Annika Johannessen
Isak Jacobi
Jørgen W. Larsen
Oscar Ekdahl
Steffen Berentz Eriksen
Emilie Ekdahl
Nanna Skaarup Voss
Carl Ekdahl
Marcus Gad Johansen
Lydia Ekdahl, Else Vergerus
Marie Knudsen Fogh
Gustav Adolf Ekdahl
Jacob Moth-Poulsen

Alma Ekdahl, Henriette Vergerus
Camilla Gjelstrup
Biskop Edvard Vergerus
Martin Ringsmose
Ismaël, Justine, Maj Kling
Ena Spottag
Aron, skuespiller, politikommisær, døden
Ferdinand Falsen Hiis

Forestillingsleder
Erik Lund
Sceneformand
Anders Sørensen
Sceneteknik
Brian Riise
Lys- og lydafvikling
Kasper Daugberg
Steffen Brandt

Mikroports
Mikkel Routhe
Lysassistenter
Sune Blach Granberg
Kim Fletting

Suffli
Yvonne Senderovitz
Frisør
Helle Denhardt
Nanna Lindholm
Stefanie Risager Jarmann
Malene K. T. Espersen

Skræddersal
Elsebeth Tanghøje
Conni Idskov Jensen
Vivi Ørtoft Andreassen
Cecilie Nordahl Sund
Anna Woetmann Paulsen

Malersal
Karsten Legård
Rikke Wilkenschildt

Teaterteknisk elev
Vladimir El Baz
Rekvisitørassistent
Lisa Dissing

Påklæder
Jane Andersen
Produktionsleder
Torben Omann Sørensen
Produktionschef
Troels Dahl

Tryk
Basis Tryk
Foto
Allan Toft
Dramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Erhvervs- og sponorchef
Tine Wammen
PR og marketing
Casper Østergaard Thomsen
Thomas Villefrance

Teaterdirektør
Hans Henriksen

Fanny og Alexander præsen- teres efter aftale med Josef Weinberger Limited, London på vegne af Stiftelsen Ingmar Bergman

Gratis introduktioner
24.09.19 samt 02.10.2019

AT ERINDRE HISTORIEN

Af Jens Christian Lauenstein Led

Omkring en uge før premieren mødtes jeg med forestillingens islandske instruktør, Egill Pálsson til en samtale om hans forhold til materialet og hans arbejde med det her på Aalborg Teater.

Omkring midten af 1980’erne blev *Fanny og Alexander* vist i Islands statsfjernsyn som TV-serie i ugentlige afsnit. Og jeg så det sammen med min mor, jeg har dengang været omkring 11-12 år, altså ca. samme alder som Alexander. Det, der slog os var, at vi to kunne se den sammen. Vi kunne begge to forholde os meget klart til denne *Fanny og Alexander*, hvor en familie bliver ramt af en sorg, som splitter dem og sætter en lavine i gang, hvor deres liv bliver splintret i tusind stykker. Og moderen forsøger at samle stykkerne, selvom hun også selv er slået helt itu, og havner hos en mand, biskoppen Edvard Vergerus. Den historie ramte min mor og mig meget dybt, fordi min mor havde været igennem en skilsmisse, og via det var hendes selvbillede bliver slået i tusind stykker. Og så finder hun sammen med en mand, der ikke var god for hende. Eller for mig. Og det at sidde og se denne her historie sammen, det gav os et blik på, hvad der var sket med os to. Der var kommet en brist mellem os i forhold til fortrolighed, som denne historie i en TV-serie lykkedes med at kurere.

Historien var altså ret tæt på med mange sammenfald mellem historien og jer selv?

Ja, det var ikke en let ting at gå igennem. Så det er derfor, jeg har tænkt på det greb, som vi har valgt i vores iscenesættelse, nemlig at historien er en erindring, noget som vi sammen må komme igennem, så vi kan komme sammen igen. At en

voksen ser tilbage på det, der skete i et forsøg på at danne sig et billede. Jeg tror, vi undervurderer familiernes traumer. Hvad der virkelig sker inde i familierne, hvilke laviner, der bliver sat i gang.

Er vi virkelig stadig dårlige til det?
I min familie havde de ting, der skete en dybere virkning end det, vi kunne tale om. Så det er derfor, jeg mener, at *Fanny og Alexander* er en generationshistorie. Den kan tale til flere generationer på én gang. Det er det, der er historiens transcenderende kraft. Den får os til at se på børnelivet og voksenlivet på en og samme tid. Det er de ting, der stilles op imod hinanden.

Så det handler om familier og vores refleksioner i de familier, vi lever i. Og her har vi jo så to meget forskellige familier: En teaterfamilie præget af åbenhed og tilgivelse, og en præstefamilie præget af strenghed og straf. Nu er du jo selv et teatermenneske. Er det sandt, at teaterfamilier har lettere ved at være åbne og tilgivende? Det vil jeg gerne selv tro på!

Jeg vil også gerne tro på, at kunsten har en humanisme i sig. I hvert fald har vi i dag det billede af kunsten, at den har et humanitært projekt i sig. Så man vil gerne tænke sig, at det også smitter af på de familier, der har kunsten som sit levebrød. Jeg kan ikke påstå, at det gør sig gældende alle steder, men jeg kan godt mærke, at det betyder noget, når man i en familie beskæftiger sig med humanistiske spørgsmål. I den teaterfamilie, som jeg selv lever i – min kone arbejder også med teater – der opstår der altid en dialog om menneskets væsen, menneskenes forhold til hinanden, og til samfundet, etc. Så der er en vis ømfindtlighed

eller forhøjet opmærksomhed omkring det, og hvor man konstant stiller spørgsmål til det. Og i sådan et hjem som hos Ekdahl, som Fanny og Alexander kommer fra, der bliver der diskuteret Strindberg og Shakespeare, og man skaber teaterforestillinger sammen. Og det viser sig også, at der i det hjem er en vis liberal attitude overfor ting, som måske i andre borgerlige sammenhænge ikke ville blive set på med så blide øjne. Det gælder det at have affærer, overforbrug af alkohol, og mange andre ting. Men i Helena Ekdahls matriarkat bliver de ting omfavnet og bearbejdet. Men vender vi blikket mod det sted, hvor børnene kommer hen, så hersker der en biskop Vergerus med en vis type af religion, der går ud på en helt bestemt sandhed om Gud og en vis kærlighed, som alt sammen peger tilbage på patriarken, der har monopol på det sande og det rigtige, og ikke mindst hvad der er forkert. Det er dette verdensblik i mono, som børnene fanges i. Så når de som voksne ser tilbage, så opdager de ikke kun, at de i den verden blev hårdt straffede, men også at de kom ind i et verdenssyn, der var utrolig meget mere snævert, end det, de kom fra. Det er de to kontraster, som Bergman stiller op, og det er jo en biografisk fortælling, så jeg synes det var i orden at blande min egen biografi ind i det iscenesættelsesmæssige greb. Jeg synes altid det er svært at arbejde med biografisk funderet materiale, hvis man ikke selv har nogen adgang til det. Så grebet er, at vi lader Alexander Ekdahl byde velkommen til en teateraften, hvor han og hans søster Fanny og andre familiemedlemmer genskaber deres historie. Forhåbentlig til publikums fornøjelse og indsigt.

AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

ADMINISTRATION 96 31 60 10

BILLETSERVICE 96 31 60 20

FIND AALBORG TEATER PÅ

HOVEDSPONSORER

BASIS•TRYK & SKILTE!
— design og grafisk produktion

eniig

NORDJYSKEMEDIER

TORBEN VEJS FOND
c/o advokat Jens Rye-Andersen

KERNESPONSORER

Færch & Co.
— BYGGER PÅ TRADITIONER —

mariendal
electrics

**MASKINFABRIKKEN
FUGLSANGS EFTF. A/S**
Fremstilling af tekniske scenekonstruktioner

**NORDEA
FONDEN**

Phønix Hotel
Aalborg